

Lovforslag nr. L 180. Fremsat den 22. februar 1995 af skatteministeren (Carsten Koch)

Forslag

til

Lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler

Afgiftspligtigt vareområde og afgiftssats

§ 1. Der betales afgift til statskassen af følgende varer:

- 1) Tetrachlorethylen.
- 2) Trichlorethylen.
- 3) Dichlormethan.

Stk. 2. Afgiften udgør 2 kr. pr. kg af nettovægten af de i stk. 1 nævnte varer.

Registrerede virksomheder

§ 2. Den, der fremstiller eller med henblik på salg genindvinder de i § 1, stk. 1, nævnte varer, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 2. Den, der fra udlandet med henblik på salg modtager varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, kan anmelde sin virksomhed til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 3. Virksomheder, der fremstiller, fra udlandet modtager eller med henblik på salg genindvinder afgiftspligtige varer i en mængde på under 250 kg pr. kalenderår, skal ikke registreres eller betale afgift.

Stk. 4. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.

§ 3. Registrerede virksomheder er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at modtage afgiftspligtige varer med henblik på videresalg.

Afgiftsperiode og opgørelse af den afgiftspligtige mængde

§ 4. Afgiftsperioden er måneden.

§ 5. Registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden i perioden.

Stk. 2. Registrerede virksomheders forbrug af egne varer sidestilles med udlevering.

§ 6. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 5 fradrages:

- 1) varer, der leveres til en anden registreret virksomhed, jf. § 3,
- 2) varer, der leveres til udlandet,
- 3) varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra denne er gået tabt ved brand eller lignende, og
- 4) varer, der returneres til virksomheden, såfremt køberen godtgøres varens pris indbefattet afgiften.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan fastsætte kontrolforskrifter for fradrag efter stk. 1.

Afgiftsfritagelse og -godtgørelse

§ 7. Varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer, er fritaget for afgift. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for afgiftsfritagelsen.

§ 8. De statslige told- og skattemyndigheder kan, når den årlige godtgørelse er mindst 500 kr., meddele virksomheder, der ikke er regi-

streret efter § 2, godtgørelse af den betalte afgift af de varer, der er omhandlet i § 6, stk. 1, nr. 2.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter de nærmere regnskabs- og kontrolforskrifter i forbindelse med afgiftsgodtgørelse efter stk. 1.

§ 9. Der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter merværdiafgiftslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3.

Regnskabsbestemmelser

§ 10. Fremstillingsvirksomheder skal føre regnskab over fremstilling af afgiftspligtige varer, tilgang af uberigtigede varer og udlevering samt forbrug af afgiftspligtige varer. Virksomhederne skal holde lageret af afgiftsberigtigede varer adskilt fra lageret af uberigtigede varer.

Stk. 2. Andre registrerede virksomheder skal føre regnskab over tilgang af uberigtigede varer og udlevering samt forbrug af afgiftspligtige varer.

Stk. 3. De statslige told og skattemyndigheder fastsætter nærmere regler for de registrerede virksomheders regnskabsførelse.

Afregning af afgiften

§ 11. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver måned og senest den 15. i den følgende måned til de statslige told- og skattemyndigheder angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. §§ 5 og 6. Angivelsen skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse.

Stk. 2. Afgives den i stk. 1 omhandlede angivelse ikke inden udløbet af den nævnte frist, kan de statslige told- og skattemyndigheder inddrage registreringen af virksomheden, indtil den manglende angivelse er de statslige told- og skattemyndigheder i hænde.

§ 12. Afgiften for en afgiftsperiode skal indbetales til de statslige told- og skattemyndigheder senest den 15. i den måned, der følger efter afgiftsperioden. Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.

Stk. 2. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken

beløbet skal betales af virksomheden, dog mindst 50 kr.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for afgiftens indbetaling.

§ 13. De statslige told- og skattemyndigheder kan pålægge en virksomhed, der ikke betaler afgift rettidigt, at afgive angivelsen for kortere perioder end en måned.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan endvidere pålægge en virksomhed, der ikke betaler afgift rettidigt, en kortere betalingsfrist end den i § 12, stk. 1, angivne og kræve, at der stilles sikkerhed for afgiftens betaling.

§ 14. Betales forfalden afgift ikke senest 14 dage efter betalingsfristens udløb, kan de statslige told- og skattemyndigheder inddrage registreringen af virksomheden, indtil de forfaldne afgifter er betalt.

Stk. 2. Er afgiftsperioden eller betalingsfristen forkortet efter § 13, kan registreringen indtages straks efter betalingsfristens udløb.

§ 15. Såfremt det konstateres, at en virksomhed har afgivet urigtig angivelse, således at virksomheden har betalt for lidt i afgift, afkræves virksomheden det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn.

Stk. 4. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden, dog mindst 50 kr.

Afgift af varer, der modtages fra udlandet

§ 16. Af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, svares afgiften ved indførslen, medmindre varerne tilføres en registreret virksomhed eller er omfattet af § 9. Afgiften afreg-

nes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne i § 17 tilsvarende anvendelse.

§ 17. I andre tilfælde svares afgiften i forbindelse med varemodtagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 3 eller er omfattet af § 9. Erhvervsdrivende varemodtagere skal inden afsendelsen af afgiftspligtige varer fra udlandet anmelde sig hos de statslige told- og skattemyndigheder. Anmeldelsen er gældende for 5 år.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte erhvervsdrivende varemodtagere skal efter udløbet af hver måned og senest den 15. i den følgende måned til de statslige told- og skattemyndigheder angive mængden af de varer, som virksomheden har modtaget i måneden. Andre varemodtagere skal angive ved modtagelsen. Angivelsen skal være underskrevet af varemodtageren.

Stk. 3. Afgiften skal indbetales til de statslige told- og skattemyndigheder senest samtidig med indsendelsen af den i stk. 2 nævnte angivelse. Udgår afgiften under 50 kr., kan erhvervsdrivende undlade at indbetale beløbet.

Stk. 4. Varemodtagere, der modtager afgiftspligtige varer, herunder afgiftspligtige varer, der indgår som bestanddele i andre varer, jf. § 18, stk. 1, i en mængde på under 250 kg pr. kalenderår, skal ikke anmeldes efter stk. 1 hos de statslige told- og skattemyndigheder, afgive anmeldelse eller indbetale afgiften.

Stk. 5. De statslige told- og skattemyndigheder kan pålægge erhvervsdrivende varemodtagere, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse. De statslige told- og skattemyndigheder kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes modtagelse.

Stk. 6. Bestemmelserne i lovens §§ 10, stk. 2, og 15 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte regler for angivelse og indbetaling af afgiften.

Dækningsafgift

§ 18. Af varer, der ikke i sig selv er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, men som indeholder afgiftspligtige bestanddele i en koncentration på over 1 vægtprocent, betales ved indførsel fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-land-

des afgiftsområde, en dækningsafgift. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne i § 17, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-7, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Ved modtagelse af varer fra andre EU-lande betales afgiften i forbindelse med varemodtagelsen her i landet. Bestemmelserne i lovens § 17, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-7, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Afgiften betales efter afgiftssatsen i § 1, stk. 2, på grundlag af vægten af de afgiftspligtige bestanddele.

Stk. 5. Ved fortoldningen, udleveringen eller modtagelsen af varer som nævnt i stk. 1 skal vægten af de afgiftspligtige bestanddele angives, og en erklæring herom fra fabrikanten skal fremlægges. Fremlægges fabrikanterklæringen ikke, beregnes afgiften på grundlag af den fulde vægt af varen.

Stk. 6. Bestemmelserne i §§ 8 og 9 finder tilsvarende anvendelse for dækningsafgiften.

Kontrolbestemmelser

§ 19. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn i de virksomheder, der omfattes af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger og øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde de statslige told- og skattemyndigheder fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte materiale skal på de statslige told- og skattemyndigheders begæring udleveres eller indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 4. Leverandører af råvarer til fremstilling af afgiftspligtige varer skal på begæring meddele de statslige told- og skattemyndigheder oplysning om deres leverancer af varer til virksomheder, der fremstiller afgiftspligtige varer.

Stk. 5. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger om deres indkøb af afgiftspligtige varer til virksomheden.

Stk. 6. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn af varer

under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

§ 20. Offentlige myndigheder skal på begæring meddele de statslige told- og skattemyndigheder enhver oplysning til brug ved registrering af og kontrol med virksomheder, der omfattes af loven.

Stk. 2. Politiet yder de statslige told- og skattemyndigheder bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem skatteministeren og justitsministeren.

§ 21. Skatteministeren kan fastsætte de bestemmelser om kontrolforanstaltninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse.

Andre bestemmelser

§ 22. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos de statslige told- og skattemyndigheder. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige vægt som den mængde varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. For dækningsafgiftspligtige varer finder § 18, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse.

§ 23. Den, der overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter denne lov, skal svare afgift af varerne.

Stk. 2. Afgiften af de nævnte varer kan afkræves til betaling senest 14 dage efter påkrav. Tilsvarende gælder, hvis en virksomhed har modtaget et for stort beløb i godtgørelse efter § 8, stk. 1.

§ 24. Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringskrivelser vedrørende betaling af afgift efter denne lov.

§ 25. Det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 15, stk. 2, foretagne skønsmæssige ansættelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

§ 26. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 25.

§ 27. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 83 finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgift.

§ 28. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

§ 29. For betaling af afgift efter bestemmelserne i denne lov hæfter den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning samt de i § 17, stk. 1, nævnte varemottagere og de, der er i besiddelse af varen.

§ 30. Med steder uden for EU sidestilles med hensyn til bestemmelserne i denne lov Færøerne og Grønland samt Københavns Frihavn.

Straffebestemmelser

§ 31. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen,
- 2) overtræder § 2, stk. 1, § 10, stk. 1 eller 2, § 11, stk. 1, § 17, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 19, stk. 2-5, § 22, 1. pkt., og § 33, stk. 3-6,
- 3) tilsidesætter vilkår, der er fastsat i medfør af §§ 7 og 8, stk. 2,
- 4) undlader at efterkomme et i medfør af § 13, stk. 1, eller § 17, stk. 5, 1. pkt., meddelt påbud,
- 5) fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis registrering de statslige told- og skattemyndigheder har inddraget efter § 11, stk. 2, eller § 14, eller
- 6) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelserne begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 32. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 33. Loven træder i kraft den 1. januar 1996. Bestemmelsen i stk. 3 træder dog i kraft den 1. december 1995.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på varer, der fra og med den 1. januar 1996 udleveres fra eller forbruges i registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller modtages fra udlandet.

Stk. 3. Virksomheder, der skal registreres ved lovens ikrafttræden, skal anmelde sig til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder senest den 15. december 1995.

Stk. 4. Virksomheder, der registreres ved lovens ikrafttræden, skal opgøre lagerbeholdningen af afgiftspligtige varer, jf. § 1, stk. 1, og af afgiftspligtige varer, der indgår som bestanddele i andre varer, den 1. januar 1996. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter de nærmere regler for opgørelsen. Såfremt lagerbeholdningen af afgiftspligtige varer, der indgår som bestanddele i andre varer, er på 1000 kg eller derover, skal virksomhederne indsende opgørelsen over denne lagerbeholdning til de statslige told- og skattemyndigheder senest den 15. januar 1996.

Stk. 5. Andre virksomheder, der den 1. januar 1996 har en lagerbeholdning af afgiftspligtige varer, jf. § 1, stk. 1, eller af afgiftspligtige varer, der indgår som bestanddele i andre varer, på 1.000 kg eller derover, skal senest den 15. januar 1996 til de statslige told- og skattemyndigheder fremsende en opgørelse over deres samlede lagerbeholdning ved lovens ikrafttræden. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter de nærmere regler for opgørelsen.

Stk. 6. Virksomhederne skal give de statslige told- og skattemyndigheder adgang til at kontrollere opgørelserne ved eftersyn af lagre, forretningsbøger m.v. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde de statslige told- og skattemyndigheder fornøden vejledning og hjælp.

Stk. 7. Virksomheder, der er omfattet af stk. 4, skal senest den 31. januar 1996 indbetale afgift af den i stk. 4 nævnte lagerbeholdning af afgiftspligtige varer, der indgår som bestanddele i andre varer, til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 8. Virksomheder, der er omfattet af stk. 5, skal senest den 31. januar 1996 indbetale

afgift af den i stk. 5 nævnte lagerbeholdning til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 9. Betales afgift efter stk. 7 eller 8 ikke rettidigt, finder lovens § 12, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

§ 34. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er et led i regeringens plan for i højere grad at inddrage afgiftspolitikken i miljøindsatsen.

I første omgang er forslaget begrænset til de tre mest forbrugte klorerede opløsningsmidler, dvs. tetrachlorethylen (også kaldet perchlorethylen), trichlorethylen og dichlormethan. Det er imidlertid regeringens opfattelse, at det løbende bør vurderes, i hvilket omfang det vil være hensigtsmæssigt at indføre økonomiske styringsmidler i miljøindsatsen over for andre farlige stoffer og materialer, ligesom afgiftssatsen kan ændres på et senere tidspunkt, hvis miljømæssige grunde taler herfor. Det skønnes, at forbruget af de tre nævnte klorerede opløsningsmidler i 1996 vil udgøre mere end 95 pct. af hele forbruget af nye (dvs. ikke genindvundne) klorerede opløsningsmidler.

Formålet med forslaget er at pålægge forbruget af klorerede opløsningsmidler en afgift på 2 kr. pr. kg.

Det foreslås endvidere, at der også betales afgift af klorerede opløsningsmidler, som indgår i andre varer som f.eks. affedtningsmidler, rensedmidler, lim og maling.

Den foreslåede afgift vil udgøre ca. 25 pct. af den nuværende pris.

Det er producenter og importører/varemodtagere, der skal indbetale afgiften til de statslige told- og skattemyndigheder.

Da det er forbruget i Danmark, der foreslås afgiftsbelagt, skal producenter ikke betale afgift af klorerede opløsningsmidler, som eksporteres. Andre virksomheder kan få den betalte afgift godtgjort ved eksport. Tilsvarende gælder for varer, der indeholder klorerede opløsningsmidler.

Miljømæssige konsekvenser

Forbruget af klorerede opløsningsmidler belaster såvel det ydre miljø som arbejdsmiljøet. Stofferne er sundhedsskadelige og blandt andet mistænkt for at være kræftfremkaldende. Derudover udgør de klorerede opløsningsmidler en risiko for grundvandet.

En afgift vil give tilskyndelse til at reducere forbruget eller skifte over til mindre farlige stoffer.

Der er tegn på, at forbudet mod brug af nye ozonlagsnedbrydende CFC'er fra den 1. januar 1995, jf. Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 478 af 3. juni 1994 om forbud mod anvendelse af visse ozonlagsnedbrydende stoffer, har medvirket til en stigning i forbruget af dichlormethan. En sådan tendens til et uønsket skift fra ozonlagsnedbrydende stoffer til de andre klorerede opløsningsmidler omfattet af lovforslaget kan blive forstærket, når forbudet mod brug af ny 1,1,1-trichlorethan, der ligeledes er omfattet af ovennævnte bekendtgørelse, træder i kraft 1. januar 1996. Det vurderes, at forbrugsstigningen kan blive op til 500 tons pr. år.

Den foreslåede afgift vil modvirke, at klorerede opløsningsmidler erstatter de ozonlagsnedbrydende stoffer, som er under udfasning.

Det kan ikke forventes, at den foreslåede afgift bevirker en drastisk nedgang i forbruget, men inden for mange anvendelser findes der miljøvenlige alternativer, som allerede udnyttes i et vist omfang. Som eksempler herpå kan nævnes: 1) vandige alkaliske affedtningsanlæg til erstatning for anlæg baseret på trichlorethylen ved afrensning af jern- og metalemer for fedt og olie, 2) rensesmaskiner baseret på kulbrinter i stedet for perchlorethylen ved rensning af tekstiler, skind m.v. samt 3) substitution af dichlormethan med ethanol i medicinalindustrien. Samlet vurderes det, at den foreslåede afgift vil være et omkostningseffektivt supplement til den eksisterende regulering.

Erhvervsmæssige konsekvenser

De erhvervsmæssige konsekvenser af de foreslåede afgifter må ses i lyset af, at provenuet vil blive søgt ført tilbage til erhvervene i forbindelse med forslag om tilbageføring af afgift på erhvervenes energi-forbrug.

Af det samlede årlige provenu på ca. 6 mill. kr. skønnes ca. 50 pct. at kunne henføres til forbruget i jern- og metalindustrien, mens ca. 20 pct. skønnes at vedrøre forbruget til tøjrensning.

Herudover findes der inden for andre brancher enkelte virksomheder med et højt forbrug af de varer, som foreslås afgiftsbelagt ved lovforslaget.

Provenumæssige konsekvenser

Det samlede forbrug af varer i form af rene opløsningsmidler, som foreslås afgiftsbelagt, anslås at være ca. 2000 tons pr. år. Hertil kommer varer med indhold af disse opløsningsmidler. Det kan skønsmæssigt anslås, at mængden i disse varer er 1000 tons pr. år. Det bemærkes, at vurderingen af mængden, som indgår i andre varer, er behæftet med en betydelig usikkerhed. Under forudsætning af uændret forbrug skønnes den foreslåede afgift at medføre en årlig provenugevinst på ca. 6 mill. kr. eksklusive moms.

Den foreslåede afgift forventes at medføre et fald i forbruget. Hvis det antages, at forbruget falder med 15 pct., kan den årlige provenugevinst anslås til ca. 5 mill. kr.

Såfremt forbudet mod 1,1,1-triclorethan og CFC medfører, at disse produkter erstattes med de klorerede opløsningsmidler, der er omfattet af lovforslaget, kan forbruget forventes at stige. Det forventes, at forbrugsstigningen i givet fald bliver under 500 tons.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder efter Skatteministeriets vurdering ikke EU-retlige aspekter.

Administrative konsekvenser

Gennemførelse af lovforslaget skønnes at ville medføre engangsudgifter for ToldSkat på 0,5 mill. kr. i 1995, hovedsageligt til information og edb.

Derudover skønnes en gennemførelse af lovforslaget at ville medføre et forbrug på 3 årsværk, dels til administration af loven, dels til kontrol hos de registrerede virksomheder og bevillingsvirksomhederne. Herudover skønnes lovforslaget ikke at ville medføre nævneværdige årlige udgifter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at der betales afgift af de klorerede opløsningsmidler tetrachlorethylen (perchlorethylen), trichlorethylen og dichlormethan, der er de tre mest forbrugte klorerede opløsningsmidler, jf. de almindelige bemærkninger. Afgiften udgør 2 kr. pr. kg rent stof. Dette gælder også, når stofferne indgår i andre varer.

Til §§ 2 og 3

Virksomheder, der fremstiller eller med henblik på salg genindvinder tetrachlorethylen, trichlorethylen eller dichlormethan, er efter forslaget forpligtet til at lade sig registrere hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer fra udlandet med henblik på salg, kan vælge at lade sig registrere. Bliver de ikke registrerede, skal de følge reglerne for varemottagere i §§ 16 og 17. Registrerede virksomheder skal først betale afgift ved udleveringen fra virksomheden. Dette medfører, at virksomheden kan have varer liggende på lager i uberigtiget stand, og at den kan modtage varer fra andre registrerede virksomheder og fra udlandet, uden at der skal betales afgift ved modtagelsen. Dette gælder dog ikke for varer, som virksomheden selv forbruger.

Af administrative grunde foreslås det dog, at virksomheder, hvis afgiftspligtige mængde varer pr. kalenderår er på under 250 kg, ikke skal registreres og betale afgift.

Med genindvinding med henblik på salg sigtes der ikke på virksomheders genindvinding til eget brug, men alene på den situation, hvor de genindvundne opløsningsmidler afsættes til andre.

Til § 4

Det foreslås, at den afgiftspligtige periode er måneden.

Til §§ 5 og 6

Afgiften skal betales af den mængde varer, som de registrerede virksomheder udleverer her i landet i løbet af måneden. Der skal desuden betales afgift af virksomhedens forbrug af egne varer. Forbrug af egne varer indbefatter også, at virksomheden udtager uberigtigede varer og lader dem indgå i andre varer, der ikke i sig selv er afgiftspligtige, dvs. varer, som der skulle have været betalt dækningsafgift af ved import, jf. § 18.

I den afgiftspligtige mængde kan der foretages visse fradrag, bl.a. for varer, der leveres til udlandet, og varer, der er gået tabt ved brand eller lignende (force majeure-tilfælde).

Til § 7

Det foreslås, at diplomatiske repræsentationer m.v. fritages for afgift svarende til, hvad der gælder for alle andre punktafgifter.

Til § 8

Det foreslås, at ikke-registrerede virksomheder har ret til at få den betalte afgift godtgjort af varer, som eksporteres. Det er dog en forudsætning, at den årlige godtgørelse udgør mindst 500 kr.

Til § 9

Der foreslås afgiftsfrihed for varer, der tilføres fra udlandet, i samme omfang og under samme betingelser som efter merværdiafgiftslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3. Denne bestemmelse giver i visse tilfælde fritagelse for merværdiafgift ved indførsel fra tredjelande, herunder når der er toldfrihed for proviant m.v., der medbringes af skibe og fly, når varens samlede værdi ved erhvervsmæssige forsendelser ikke overstiger 80 kr. samt efter EF's regler om afgiftsfrihed ved indførsel.

Til § 10

Registrerede virksomheder skal føre regnskab med deres tilgang og udlevering samt forbrug af afgiftspligtige varer samt, for fremstillingsvirksomheders vedkommende, over fremstillingen af afgiftspligtige varer.

Til §§ 11 - 14

Efter forslaget skal registrerede virksomheder efter hver afgiftsperiode på en måned og senest den 15. i den følgende måned angive den afgiftspligtige mængde varer og indbetale den forfaldne afgift til de statslige told- og skattemyndigheder. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente. De statslige told- og skattemyndigheder kan pålægge virksomheder, der ikke overholder betalingsfristerne, en kortere angivelsesperiode og betalingsfrist end normalt samt pålægge virksomheden at stille sikkerhed for betalingen.

Hvis angivelsen af den afgiftspligtige varemængde ikke indsendes rettidigt, eller hvis forfalden afgift ikke betales senest den 14. dag efter betalingsfristens udløb, vil virksomhedens registrering kunne inddrages, indtil der er henholdsvis angivet eller betalt afgift. Dette medfører, at virksomheden ikke kan ligge med sit lager af afgiftspligtige varer i ubeskattet stand. Hvis afgiftsperioden eller betalingsfristen er forkortet efter forslagets § 13, kan registreringen indtages straks efter betalingsfristens udløb, dvs. uden at virksomheden er blevet rykket for betaling inden.

De foreslåede regler svarer til afregningsreglerne for registrerede virksomheder i de øvrige punktafgiftslove.

Til § 15

Ved afgivelse af urigtig angivelse afkræves virksomheden et eventuelt skyldigt beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Er der tale om forsæt eller grov uagtsomhed kan der desuden straffes efter lovens straffebestemmelser. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, der skal betales, ikke opgøres på grundlag af regnskaberne, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse. Der er klageadgang til momsnevnet for så vidt angår denne ansættelse. Bestemmelserne svarer til bestemmelser i de øvrige punktafgiftslove.

Til §§ 16 og 17

Paragrafferne indeholder bestemmelser om angivelse og afregning af afgift for varemottagere, der ikke er registreret efter loven, og som modtager varer fra udlandet.

Efter forslaget skal ikke-registrerede erhvervsdrivende, der modtager varer fra andre EU-lande, inden varernes afsendelse anmelde sig hos de statslige told- og skattemyndigheder. Anmeldelsen gælder for 5 år. Disse varemottagere skal angive mængden af de varer, de har modtaget i en måned, senest den 15. i den følgende måned. Andre mottagere af varer fra EU-lande skal angive ved mottagelsen af varerne. Afgiften skal for begge kategorier af varemottagere betales senest samtidig med indsendelse af angivelsen.

Det foreslås endvidere, at virksomheder, der importerer varer fra tredjelande, og som er importregistreret efter toldlovens § 29, skal afregne på samme måde som de ovenfor nævnte ikke-registrerede erhvervsdrivende varemottagere. Andre, der importerer varer fra tredjelande, skal afregne efter toldlovens kapitel 4.

Reglerne svarer til reglerne i de øvrige ikke-harmoniserede punktafgiftslove, f.eks. lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. §§ 10 og 10a.

Af administrative grunde foreslås det dog, at varemottagere ikke skal anmelde sig hos de statslige told- og skattemyndigheder, angive mængden af afgiftspligtige varer eller betale afgift, hvis den afgiftspligtige mængde for et kalenderår er under 250 kg.

Til § 18

Det foreslås, at der ved mottagelse af varer fra udlandet betales en dækningsafgift af afgiftspligtige klorerede opløsningsmidler, der indgår som en del af andre varer i en koncentration på over 1 vægtprocent. De klorerede opløsningsmidler indgår bl.a. i affedtnings- og rensningsmidler, lim, maling samt lak- og

malingsfjernere. Ifølge gældende dansk arbejdsmiljølovgivning om flygtige stoffer herunder organiske opløsningsmidler skal leverandøren angive stofferne med navn på brugsanvisningen for produkter, der indeholder mere end 1 pct. af stofferne. Dækningsafgiften betales ved indførslen eller modtagelsen af varerne, også for så vidt angår virksomheder, der er registreret efter lovens § 2.

Afgiften skal betales på grundlag af vægten af de afgiftspligtige bestanddele i varen, og det foreslås derfor, at der ved fortoldning m.v. af dækningsafgiftspligtige varer skal fremlægges en fabrikanterklæring om denne vægt. Ifølge EF-direktivet om sikkerhedsdatablade, der skal være gennemført i dansk ret senest den 1. juli 1995, skal leverandøren oplyse identitet og omtrentlig koncentration af bl.a. klorerede opløsningsmidler. Farve/lak-branchen har desuden for de aktuelle produkttyper, maling, lim, lakfjerner etc., indgået aftaler om brugsanvisninger, der indeholder oplysninger om stoffernes omtrentlige vægtprocent. Oplysningerne i brugsanvisninger/sikkerhedsdatablade vil derfor kunne lægges til grund for fabrikanterklæringen.

Grænsen på 250 kg i lovforslagets § 17, stk. 4, hvorefter varemottagere ikke skal anmeldes hos de statslige told- og skattemyndigheder eller betale afgift, når den afgiftspligtige mængde varer pr. år ligger under den nævnte grænse, skal her beregnes på grundlag af indholdet af de afgiftspligtige bestanddele. Reglen finder tilsvarende anvendelse.

Der kan ske godtgørelse efter § 8 eller afgiftsfritagelse efter § 9 svarende til, hvad der gælder for de rene afgiftspligtige varer.

Til §§ 19 – 21

De statslige told- og skattemyndigheder kan foretage eftersyn i de virksomheder, der er omfattet af loven. De kan desuden foretage eftersyn af varer under transport, herunder postordresalg, når varerne erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller transporteres til ikke-registrerede virksomheder m.v.

Forretningsbøger, regnskabsmateriale m.v. kan kræves indsendt til de statslige told- og skattemyndigheder. Leverandører af råvarer til afgiftspligtige varer skal på begæring give oplysning om deres leverancer til producenter af afgiftspligtige varer. Erhvervsdrivende skal på begæring oplyse om deres indkøb af afgiftspligtige varer. Bestemmelserne svarer til kontrolbestemmelser i de øvrige punktafgiftslove.

Til § 22

Det foreslås, at udenlandske virksomheder, der sælger afgiftspligtige klorerede opløsningsmidler eller dækningsafgiftspligtige varer her til landet ved fjernsalg, og som ifølge merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, skal momsregistreres ved en herboende repræsentant, også skal registreres her i landet efter lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler og betale afgift. Bestemmelsen vil indebære, at virksomheder, der ved postordre eller lignende årligt sælger for mere end 280.000 kr. klorerede opløsningsmidler eller dækningsafgiftspligtige varer til Danmark, skal betale afgift efter loven.

Til § 23

Bestemmelsen svarer til bestemmelser i en række andre punktafgiftslove, f.eks. lov om afgift af visse detailsalgspakninger og visse poser af papir eller plast.

Til § 24

Der er tale om en gebyrbestemmelse, der svarer til bestemmelser i alle de øvrige punktafgiftslove.

Til §§ 25 og 26

Paragrafferne indeholder bestemmelser om klageadgang og momsnetnets kompetence, som svarer til bestemmelser i alle de øvrige punktafgiftslove.

Til §§ 27 og 28

Paragrafferne indeholder bestemmelser om eftergivelse og henstand, som svarer til bestemmelser i alle de øvrige punktafgiftslove.

Til § 29

Paragraffen, der omhandler hæftelsesforhold, svarer til bestemmelser i de øvrige punktafgiftslove.

Til § 30

Bestemmelsen svarer til bestemmelser i de øvrige punktafgiftslove.

Til §§ 31 og 32

Paragrafferne omhandler straf f.eks. for at afgive urigtige oplysninger eller undlade at lade sig registrere eller afgive angivelse. Efter § 31, stk. 1, nr. 6, er der endvidere straf for at overdrage, erhverve, tilegne sig eller anvende afgiftspligtige varer, hvoraf der skulle have været betalt afgift, eller forsøg herpå.

Der skal desuden efterbetales afgift efter forslaget § 23.

Der straffes for forsætlige eller groft uagtsomme forhold. Straffen er bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år.

Der er desuden regler om administrative bødeforelæg og ransagning.

Bestemmelserne svarer til bestemmelser i de øvrige punktafgiftslove.

Til § 33

Efter forslaget skal loven træde i kraft den 1. janu-

ar 1996. Paragraffen indeholder desuden overgangsbestemmelser. Ifølge disse skal virksomheder, der ikke registreres ved lovens ikrafttræden, betale afgift af afgiftspligtige varer, herunder afgiftspligtige varer, der indgår som bestanddele i andre varer, såfremt virksomhedens lager er på 1000 kg eller derover. Virksomheder, der registreres, skal desuden betale afgift af lagerbeholdningen af afgiftspligtige varer, der indgår som bestanddele i andre varer, når denne lagerbeholdning er på 1.000 kg eller derover, idet der ikke betales afgift af sådanne varer i forbindelse med udleveringen.